

Dönem : 1
Toplantı : 1

MİLLET MECLİSİ S. Sayısı : 247

Bursa Milletvekili Ziya Uğur ve 92 arkadaşının, 6183 sayılı Âmme alacaklarının tahsil usulü hakkındaki Kanuna geçici bir madde eklenmesine dair 40 sayılı Kanuna bir fıkra eklenmesi hakkında kanun teklifi ve Maliye ve Bütçe komisyonları raporları (2/203)

Millet Meclisi Başkanlığı Yüksek Katına

6183 sayılı Âmme alacaklarının tahsil usulü hakkındaki Kanuna bir madde eklenmesine dair olan 40 sayılı Kanuna bir fıkra eklenmesi için hazırlanmış bulunduğumuz kanun teklifi gerekçeyle birlikte sunulmuştur.

Kanun halini alması için gerekli işlemin yapılmasını arz ve rica ederiz.

Bursa Milletvekili <i>Z. Uğur</i>	Sakarya Senatörü <i>T. Kapanlı</i>	Bursa Senatörü <i>İ. S. Çağlayangil</i>	Çanakkale Milletvekili <i>S. Endik</i>
Bursa Senatörü <i>Ş. Kayalar</i>	Zonguldak Milletvekili <i>S. Müftüoğlu</i>	Bursa Senatörü <i>B. Güzey</i>	Bursa Milletvekili <i>A. Türkel</i>
Afyon K. Milletvekili <i>H. Nur Baki</i>	Eskişehir Milletvekili <i>E. G. Sakarya</i>	Bursa Milletvekili <i>E. Paksoy</i>	Bursa Milletvekili <i>H. Akalın</i>
Balıkesir İmza okunamadı	İçel Senatörü <i>C. Okyayuz</i>	İçel Senatörü <i>T. Özdolay</i>	Kayseri Senatörü <i>H. Dikeçligil</i>
İstanbul Senatörü <i>Ö. Şahingiray</i>	İzmir Senatörü <i>E. Kansu</i>	Antalya Milletvekili İmza okunamadı	İzmir Senatörü <i>N. Özerdemli</i>
Bursa Milletvekili <i>M. Tayyar</i>	Adana Senatörü <i>M. Ünalda</i>	Trabzon Senatörü <i>R. Zaloğlu</i>	Kocaeli Milletvekili <i>S. Sofuoğlu</i>
Trabzon Milletvekili <i>E. Dikmen</i>	Çanakkale Milletvekili <i>A. N. Akay</i>	Konya Milletvekili <i>S. S. Yücesoy</i>	İstanbul Milletvekili <i>M. R. Bertan</i>
Adana Milletvekili <i>İ. Tekin</i>	İstanbul Milletvekili <i>İ. Abak</i>	İstanbul Milletvekili <i>N. Öktem</i>	Gümüşane Milletvekili <i>S. Savacı</i>
Elâzığ Milletvekili <i>N. Güray</i>	Bursa Milletvekili <i>C. Perin</i>	İstanbul Milletvekili <i>N. Bulak</i>	Edirne Milletvekili <i>İ. Ertem</i>
Bursa Milletvekili <i>İ. Yılmaz</i>	Bursa Milletvekili <i>S. Çanga</i>	Denizli Milletvekili <i>H. Oral</i>	Zonguldak Milletvekili <i>K. Esengin</i>
Artvin Milletvekili <i>S. Eminagaoglu</i>	Bursa Milletvekili <i>E. R. Akyürek</i>	Ankara Milletvekili <i>İ. S. Hatipoğlu</i>	Balıkesir Milletvekili <i>M. Tiritoğlu</i>
Balıkesir Milletvekili <i>S. Koç</i>	Amasya Milletvekili <i>R. Arpacioğlu</i>	Uşak Milletvekili <i>A. R. Akbıykoğlu</i>	Balıkesir Milletvekili <i>A. A. Bolak</i>
Kırklareli Milletvekili <i>A. Altuğ</i>	Burdur Milletvekili <i>N. Yavuzkan</i>	Erzincan Milletvekili <i>Z. Gündoğdu</i>	Denizli Milletvekili <i>Â. Şohoğlu</i>
Afyon Karahisar Milletvekili <i>A. Yılmaz</i>	İsparta Milletvekili <i>L. Başaran</i>	Kayseri Milletvekili <i>M. Sağlam</i>	Bolu Milletvekili <i>K. Demir</i>
Çanakkale Milletvekili <i>B. Arat</i>	Bolu Milletvekili <i>Z. Baltacıoğlu</i>	İçel Milletvekili <i>Y. Dermancı</i>	Edirne Milletvekili <i>S. Bilgen</i>

İstanbul Milletvekili <i>S. Sarper</i>	Kütahya Milletvekili <i>A. Bozbay</i>	Eskişehir Milletvekili <i>İ. Cemalçılar</i>	Trabzon Milletvekili İmza okunamadı
Kırklareli Milletvekili <i>H. T. Uzun</i>	Eskişehir Milletvekili <i>Ş. Asbuzoğlu</i>	Erzurum Milletvekili <i>G. Karaca</i>	Bursa Senatörü <i>C. Ortaç</i>
İzmir Milletvekili <i>Dr. M. Döşemeci</i>	İzmir Senatörü <i>C. Okurer</i>	Diyanbakır Milletvekili <i>A. D. Şen</i>	İsparta Milletvekili <i>Dr. M. Gülcügil</i>
Kayseri Senatörü <i>H. Kalpaklıoğlu</i>	İzmir Senatörü <i>İ. Birant</i>	İstanbul Senatörü <i>S. Tanman</i>	İstanbul Senatörü <i>B. Turan</i>
Ankara Milletvekili <i>R. Aybar</i>	İstanbul Milletvekili <i>F. K. Gökay</i>	Diyanbakır Milletvekili <i>Y. Azizoglu</i>	Erzurum Milletvekili <i>E. Akça</i>
Edirne Milletvekili <i>T. Asal</i>	Diyanbakır Senatörü <i>A. Erdoğan</i>	Giresun Milletvekili <i>E. Kılıçoğlu</i>	Adıyaman Milletvekili <i>A. Turanlı</i>
Bitlis Senatörü <i>C. Geboloğlu</i>	Bitlis Milletvekili <i>N. Giray</i>	Sivas Milletvekili <i>T. Türköz</i>	Erzincan Milletvekili <i>H. Atabeyli</i>
Erzurum Milletvekili <i>C. Önder</i>	Giresun Senatörü <i>S. Orhun</i>	Sivas Milletvekili <i>R. Turhan</i>	Erzurum Milletvekili <i>T. Bilgin</i>

GEREKÇE

Her hangi bir memlekette vukua gelen iktisadi duraklamalardan en önde ve en fazla müteessir olan faaliyet sahasının sınaî sektör olduğu malûndur.

Memleketimizde de 1958 yılından itibaren hissedilen iktisadi duraklama daha ilk aylardan itibaren sanayi sektörünü şiddetle tazyik etmiş, fabrikalarımız istihsal ettiği malları paraya çevirmekte güçlüklerle ve hattâ imkânsızlıklara mâruz kalmışlar, vergi borçlarını vaktinde ödeyememişler, bir kısım işçilere yol vermek durumuna düşmüşler bu hali gören bankalar haklı olarak kredi kapılarını kapamış veya daraltmışlar, ve bütün bunlar sanayi sektörünü gittikçe müşkül duruma düşüren fasit bir daire halini almış ve nihayet birçok fabrikalarımız ya faaliyetlerini asgari hadde indirmişler, yahut da tamamen tatil etmişlerdir.

Bu durum müvacehesinde muhtaç sanayie yardım için Hükümet tarafından bâzı fonlar tesisine gayret olunmuş, hattâ İşçi Sigortaları Kurumu tarafından 5 yıl vâde ile sanayi sektörüne ikrazatta bulunulması kanunlaştırılmış, fakat yapılacak yardımlar için istenen teminat ve vaz'edilecek usuller bu fonların gereği gibi işlemesine imkân vermemiştir.

Memleket sanayiinin içine düştüğü bu çıkmazdan kurtulması için her şeyden önce bankalara itimat telkin etmek ve bunun için fabrika Atelye, makina, teçhizat ve emtia stoklarını, vergi borcu dolayısıyla tasfiye ve haciz tehdidinden uzaklaştırarak müesseselerin normal kredilerini tekrar elde etmelerine, çalışma ve kazanmalarına, hem bugüne kadar ödeyemedikleri vergi borçlarını ödemelerine, hem de bundan sonraki faaliyetleri dolayısıyla yeniden vergi vermelerine imkân hazırlamak zaruridir.

Tekrar faaliyete geçecek olan sınaî müessesenin Memlekette çalıştıracağı iş gücü, yaratacağı istihlâk gücü bakımından olduğu kadar, bizzat Devlet maliyesi bakımından da hayati bir önemi haizdir.

Bu bakımdan teklif ettiğimiz kanun hükmü, Memleket Ekonomisi ve sanayi sektörü bakımından ne derece lüzumlu ise, bizzat Devlet Maliyesi bakımından da o derece lüzumlu, zaruri ve faydalıdır.

Şu ciheti de arz etmek iktiza ederki, sınaî tesislerimizi felce uğratma istidadında bulunan tedbirlere başvurma suretiyle vergi tahsili caiz olmadığı gibi tahsili bugün güç, hattâ imkânsız olan bir vergiyi, mükellefe çalışma, kazanma ve borcunu ödeme imkânı sağlayarak, tahsil edilebilir hale getirmekteki fayda da aşikârdır.

Teklifimiz B. M. Meclisince kabul buyurularak kanunlaştığı takdirde, Maliye Bakanlığı yapacağı inceleme sonunda, boçlunun borcuna yetecek serveti bulunmadığını, ve borcun tahsili için sınaî müessesenin satılmasına veya çalışmasına sınaî müessesenin satılmasına veya çalışmasını engelliyecek tedbirlere başvurulmasına zaruret olduğu kanaatine vardığı takdirde fıkra hükmünü tatbik edecektir. Borcunu ödemeye yetecek başka varlıkları bulunanların fıkra hükmünden istifadeleri elbetteki bahis konusu değildir.

Yapılacak tecil, kanunun maksadına uygun olarak, müessesenin tasfiyesini veya faaliyetinin aksamamasını önliyecek mahiyet ve şekilde olacaktır. Bunun yalnız hesap yönünden değil, itibar ve kredi bakımından da maksada uygun bir şekilde icraası gerekecektir. Bundan dolayıdır ki, teklifte Maliye Bakanlığına tecil müddeti olarak on yıl gibi uzunca bir müddet için yetki verilmesi düşünülmüştür.

Vergi borcunun tecilinde güdülen gayenin, Memleketin sınaî faaliyetinin teşviki ve iş hayatının geliştirilmesi olduğu düşüncesiyle, halen faaliyetini tatil etmiş müesseselerin bu tecilden istifadeleri için kısa bir müddet zarfında tekrar faaliyete geçmeleri şartı konulmuştur.

Maliye Komisyonu raporu

Millet Meclisi
Maliye Komisyonu
Karar No. 61
Esas No. 2/203

5 . 9 . 1962

Millet Meclisi Başkanlık Makamına

6183 sayılı Âmme alacaklarının tahsil usulü hakkındaki Kanuna geçici bir madde eklenmesine dair 40 sayılı Kanuna bir fıkra eklenmesi hakkında Bursa Milletvekili Ziya Uğur ve 92 arkadaşının Kanunlar Müdürlüğü 12 . 4 . 1962 tarih ve 1794 sayı ile havale buyurulan kanun teklifi, teklif sahipleri ve ilgili Bakanlık temsilcileri huzurıyla tetkik ve müzakere olundu.

Millet Meclisi ve Senato ivedilik ile kabul edilen 40 sayılı Kanun hükümlerinin mesnedini teşkil eden Hükümet, Meclis ve Senato İhtisas komisyonları gerekçelerinde 1958 yılından itibaren enflasyona karşı alınan yerinde fakat tatbikat itibarıyla çok sıkı tedbirler, vatandaş kütüphanelerinde satınalma gücünün azalması, bilhassa sınaî istihsalde stokların nakde tahvilindeki güçlükler ve müteakıf yıllarda sınaî tesisler istihsalâtının satışına tavassut eden toptancı ve perakendeci tacirlerin bonolarını vâdelerinde ödeyememelerine mukabil zorunlu kaldığı ödemeler istihsal masrafları yüzünden birçok müesseseler işletme sermayelerini son santimine kadar sarf ederek zor duruma düşmüşler, bazıları iflâs etmiş bu arada Hazine alacaklarının tahsili hakkındaki hükümlerle gelir, kurumlar, dâhilde alınan istihsal, nakliyat ve banka sigorta muameleleri vergileri mükelleflerini çaresiz bırakmış, her hangi bir şekilde kredi yardımından da mahrum kalan mükellefler işlerini tatil mecburiyetinde kalmışlardır. Diğer taraftan da Hazine 1962 Bütçe görüşmelerinde açıklanan durumuna rağmen bu yolda haczedilen ve teminata bağlanmış olan menkul ve gayrimenkul kıymetlerin satışına gitmekten ise tecil suretiyle borçlulara 1962 yılı zarfında çalışma ve kazançlarından ödeme gücü kazanmalarına imkân sağlamayı derpis etmiştir. Ancak bugün görmekteyiz ki, 40 sayılı Kanunun ısdarı sırasında umulan ekonomik gelişme tahakkuk etmemiş ve «zor durum» şiddetle devam etmekte bulunmuş, bu sebeplerle piyasada beklenen ferahlık borçlunun ödeme gücünü harekete geçirmedigi gibi sirkülasyon ve bundan mütevellit vasıtalı vergilerde tahmin edilen artış tahakkuk etmemiştir. Özel sermayenin yatırım yapması teşvik edilmek istenilen şu devrede şimdiye kadar yatırımlar yapmış teşebbüslerin içinde can çektiği zor durumun yeni yatırımları ürkütecek âmillerin başında bulunmaktadır.

Hazinenin içinde bulunduğu zor durumlar vergi mükelleflerinin durumları arasında karşılıklı ve zaruri bir fedakârlığı nazara almak ve bu suretle kapalı tesisleri ve âtil ticari müesseseleri faaliyete geçirmek ve sirkülasyonu canlandırmak işsizliğe kısmen de olsa çare bulmak amacıyla 40 sayılı Kanunla derpiş edilen tecil müddetini uaztmak ve taksitlerin tahsiline de gerekirse en çok üç yılı geçtikten ve mükellefin öleme gücü teşekkül ettikten sonra âzami on yıl zarfında yapmak gerekli görülmektedir Maliye Vekili takdirini bu prensipler dairesinde kullandığı takdirde esasen ekonomik imkânların bulunmamasından dolayı değerinde nakde tahvili mümkün olmayan teminatın ve karşılık malların kısır ve yıkıcı hâsılası yerine faaliyete geçecek müesseselerin çalışmalarından doğacak gelirlere de kavuşmuş olacaktır.

Teklif gerekçesine eklenen komisyon görüşüne uygun olarak hazırlanan metnin havalesi gerçekleştirince ivedilik ve öncelikle tetkiki için Bütçe Komisyonuna tevdi buyurulmak üzere Yüksek Başkanlığa sunulur.

Maliye Komisyonu Başkanı
Kocaeli
C. Babaç

Sözcü
Aydın
N. Müren

Kâtip
Ağrı
N. Güngör

Adana
Y. Aktimur

Bolu
K. İnal

Kütahya
A. Erberk

Bütçe Komisyonu raporu

Millet Meclisi
Bütçe Komisyonu
Esas No: 2/203
Karar No: 69

14. . 9 . 1962

Yüksek Başkanlığa

Bursa Milletvekili Ziya Uğur ve 92 arkadaşının, 6183 sayılı Âmme Alacaklarının Tahsil Usulü hakkındaki Kanuna geçici bir madde eklenmesine dair 40 sayılı Kanuna bir fıkra eklenmesi hususunda kanun teklifi ve Maliye Komisyonu raporu komisyonumuza havale edilmiş olmakla teklif sahipleri, Maliye Bakanlığı Müsteşarı, Devlet Plânlama Dairesi ve Ticaret ve Sanayi Odaları Birliği temsilcileri hazır oldukları halde incelendi ve görüşüldü.

Teklifin gerekçesinde de belirtildiği gibi, 6 . 3 . 1962 tarihli ve 40 sayılı Kanunla bâzı mükelleflerin vergi borçları bir sene tecil edilerek taksite bağlanmış ise de bu durum istenilen neticeyi temin edememiştir. Piyasada iktisadi ve ticari hareketler umulan seviyeye ulaşmamış olduğundan bu vergi borçlarının ödenebilmesi, müşkül durumda bulunan bu gibi mükelleflere ait sınaî tesis ve müesseselerin icra yoluyla satılmaları ile mümkün olabileceği neticesine varılmıştır.

Millî ekonomimiz için faydalı olmayan böyle bir yola gidilmeksizin tecil muamelesinin ikmalinden (6) ay sonra faaliyete geçmek şartına bağlı olarak (10) seneyi geçmemek üzere Maliye Bakanına tecil salâhiyeti verilmesini temin gayesiyle kanun teklifi sevk edilmiş bulunmaktadır.

Meselenin önemine binaen bu konu hakkında Devlet Plânlama Dairesinin ve Ticaret ve Sanayi Odaları Birliğinin de mütalâalarının alınması uygun görüldüğünden yetkili temsilciler çağrılarak dinlenmiştir.

Hükümetin de bâzı şartlarla bu teklife iştirak ettiğini beyan eylemesi üzerine teklif komisyonumuzca da yerinde görülerek maddelerin müzakeresine geçilmiştir.

Ancak 40 sayılı Kanun geçici bir hüküm taşımakta ve miadını doldurmuş olması dolayısıyla teklifin mezkûr kanuna ek olması kanun tekniğine uygun bulunmadığından Amme Alacakları Tahsil Usulü hakkındaki 6183 sayılı Kanuna geçici bir madde olarak ilâvesi uygun görülmüş, kanun başlığı ve metni yeniden tanzim edilmiştir.

6183 sayılı Kanunun hükümleri icabı olarak yukarıda zikredilen mükelleflere esasen iki yıllık tecil hakkı tanınmış ve 40 sayılı Kanunla da bir sene daha tecil verilmiş bulunduğu için 10 senelik müddet çok uzun bir zaman görüldüğünden bunun 5 seneye indirilmesi kabul edilmiştir.

Diğer taraftan 500 bin liraya kadar olan borçların Maliye Bakanlığınca üst kısmının ise Bakanlar Kurulu kararıyla tecil edilmesi tatbikat bakımından daha faydalı görüldüğünden metne bu husus ilâve edilmiştir.

40 sayılı Kanundaki bâzı hükümlerin de kanun metnine alınması yine tatbikat bakımından lüzumlu görüldüğünden ilişik metin bu maksatları ihtiva edecek şekilde hazırlanmıştır.

İşin müstaceliyeti göz önünde tutularak öncelik ve ivedilikle görüşülmek ve Genel Kurulun tasvibine arz edilmek üzere Yüksek Başkanlığa sunulur.

Başkan Elâzığ Ö. F. Sanaç	Başkanvekili Elâzığ H. Müftügil	Sözcü Ordu A. H. Onat	Kâtip Balıkesir C. Bilgehan
Artvin S. O. Avca	Aydın İ. Sezgin	Balıkesir F. İslimyeli	Diyarbakır R. İskenderoğlu
Erzurum 5 sene müddete muhalefetim. Söz hakkım mahfuzdur. C. Önder	Gümüşane S. Savacı	Hatay A. S. Hocaoğlu İmzada bulunamadı	İstanbul R. Ülker İmzada bulunamadı
Kırşehir Söz hakkım mahfuzdur. A. Bilgin	Maraş E. Kaplan	Maraş A. Karaküçük	Muğla T. Şahin
	Trabzon A. Ş. Ağanoğlu	Yozgat C. Sungur	

**DURSA MİLLETVEKİLİ ZİYA UĞUR VE 92
ARKADAŞININ TEKLİFİ**

6183 sayılı Âmmî alacaklarının tahsil usulü hakkın la Kanuna geçici bir madde eklenmesine dair 40 sayılı Kanuna geçici bir fıkra eklenmesi hakkında kanun teklifi

MADDE 1. — 6183 sayılı Kanuna 40 sayılı Kanunla eklenen geçici dördüncü maddeye aşağıdaki üçüncü fıkra eklenmiştir :

Yukardaki fıkra da sözü geçen inceleme borçlunun, mevcut sınai tesisi satılmaksızın veya sınai tesisin fiilen çalışmasını imkânsız hale getirecek tedbirlere başvurulmaksızın, borcunu ödeyemeyeceğini meydana koymuş ise, müessesenin satılmasına, tasfiyesine veya faaliyetinin aksamasına mahal bırakılmıyacak şekilde vergi borçlarının daha uzun müddetle teciline Maliye Bakanlığının yetkilidir. Şu kadar ki, bu müddet on yılı geçemez.

Evvelce faaliyette bulunduğu halde bu kanunun yayımı tarihinde malî imkânsızlıklar yüzünden faaliyetini tatil etmiş halde bulunan sınai müesseselerin bu fıkra hükmünden istifadeleri, tecil muamelesinin ikmalinden itibaren en geç altı ay içinde tekrar faaliyete geçmelerine bağlıdır.

MADDE 2. — Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu kanunun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

MALİYE KOMİSYONUNUN DEĞİŞTİRİŞİ

6183 sayılı Âmmî alacaklarının tahsil usulü hakkındaki Kanuna geçici bir madde eklenmesine dair 40 sayılı Kanuna geçici bir fıkra eklenmesi hakkında kanun teklifi

MADDE 1. — 6183 sayılı Kanuna 40 sayılı Kanunla eklenen geçici dördüncü maddeye aşağıdaki üçüncü fıkra eklenmiştir :

Yukardaki fıkra da sözü geçen inceleme borçlunun, mevcut sınai tesisi satılmaksızın veya sınai tesisin fiilen çalışmasını imkânsız hale getirecek tedbirlere başvurulmaksızın, borcunu ödeyemeyeceğini meydana koymuş ise, müessesenin satılmasına, tasfiyesine veya faaliyetinin aksamasına mahal bırakılmıyacak şekilde vergi borçlarının daha uzun müddetle teciline Maliye Bakanlığının yetkilidir. Şu kadar ki, bu müddet on yılı geçemez. Gerekirse taksitlerin tahsiline en çok üçüncü yıl sonunda başlanılır.

Evvelce faaliyette bulunduğu halde bu kanunun yayımı tarihinde malî imkânsızlıklar yüzünden faaliyetini tatil etmiş halde bulunan sınai müesseselerin bu fıkra hükmünden istifadeleri, tecil muamelesinin ikmalinden itibaren en geç altı ay içinde tekrar faaliyete geçmelerine bağlıdır.

MADDE 2. — Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu kanunun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

BÜTÇE KOMİSYONUNUN DEĞİŞTİRİŞİ

6183 sayılı *Âmme Alacaklarının Tahsil Usulü hakkındaki Kanuna geçici bir madde eklenmesine dair kanun teklifi*

MADDE 1. — 6183 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici beşinci madde eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 5. — Gelir, Kurumlar ve dâhilde alınan İstihsal vergilerinden 1 . 1 . 1962 tarihinde vâdesi geçmiş bulunan sınai işletmeler borçlularından (İktisadi Devlet teşebbüsleri hariç) 48 nci maddeye göre yaptıkları tecil talepleri 40 sayılı Kanunun yürürlüğünden önce reddedilmiş olanlarla, haklarında mezkûr madde hükmü uygulanmış bulunanlar ve geçici 4 ncü maddeye göre yaptıkları tecil talepleri reddedilmiş olanlarla, haklarında mezkûr madde hükmü uygulanmış bulunanlar bu kanunun yürürlüğü tarihinden itibaren bir ay içinde Maliye Vergi tahsil dairelerine yazı ile müracaat etmeleri şartıyla son durumları yeniden incelenir.

Yapılan incelemede borçlunun, mevcut sınai tesisi satılmaksızın veya sınai tesisin faaliyetinin devamına imkân bırakmayacak veya ağır şekilde sekteye uğratacak tedbirlere baş vurulmaksızın borcunu ödeyemeyeceği anlaşıldığı takdirde bir defaya mahsus olmak üzere bakiye borçları 500 bin liraya kadar (500 000 lira dâhil) olanların borçları Maliye Bakanlığınca, (500) bin liradan yukarı olanların borçları Bakanlar Kurulunca (5) seneye kadar tecil olunabilir. Gerekirse taksitlerin tahsiline en çok üçüncü yıl sonunda başlanır.

Evvelce faaliyette bulunduğu halde bu kanunun yürürlüğü tarihinde malî imkânsızlıkları yüzünden faaliyetini tatil etmiş bulunan sınai müesseselerin bu hükümden istifadeleri, tecil muamelesinin ikmalinden itibaren en geç (6) ay içinde tekrar faaliyete geçmelerine bağlıdır.

Kanunun, teminat, istenmesi, faiz aranması, haczedilmiş maların teminat yerine geçmesi, teminatın değiştirilmesi ve değerini kaybeden teminatın tamamlanması ile ilgili hükümleri mahfuzdur.

Maliye Bakanlığı bu madde ile tanınan tecil yetkisini kısmen veya tamamen mahallî teşkilâtına devredebilir.

Tecil şartlarına riayet edilmemesi, vergi tahsil dairelerince yapılacak yazılı tebliğ üzerine (15) gün içinde değerini kaybeden teminatın veya mahcuz malların tamamlanmaması veya yerine başkalarının gösterilmemesi hallerinde âmme alacağı muaccel olur.

MADDE 2. — Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu kanunun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.